

برای آنانکه به حق یا نا حق از تاریخ پرچم خود اطلاعی ندارند و تحت تاثیر حرفهای این و آن قرار میگیرند

پرچم سه رنگ ایران و همچنین نشان "شیر و خورشید" بر روی آن پس از دوران مشروطه و با گشایش مجلس شورای ملی به عنوان نماد ملی ایران رسماً به تأیید رسید و هیچگاه در طول چند هزار سال گذشته، منظور از نمایش آن، تمایلات سیاسی گروهی خاص نبوده بلکه صرفاً نمایشگر هویت و پیشینه ملی است که، اگرچه در طول تاریخ خود با فراز و نشیبهای فراوانی روبرو شده اما کماکان هستی و موجودیت خود را حفظ نموده است.

این روزها که مردم ایران در سراسر جهان تظاهرات برپا می دارند تا از مقاومت شکوهمند و مبارزات آزادیبخش مردم ایران به ویژه جوانان این آب و خاک حمایت کنند و صدای مظلومیت و فریاد آزادیخواهی آنان را به گوش جهانیان برسانند، به نظر من اشاره و یاد آوری یک نکته در باره پرچم سه رنگ شیر و خورشید نشان ایران بسیار ضروری است. من در برخی از تظاهرات ها دیده ام که عده ای از برگزار کنندگان مراسم تظاهرات و گردهم آیی ها متأسفانه به نام «وحدت کلمه» یا «مصلحت سیاسی» یا به این بهانه که «سلطنت طلبان به این پرچم علاقه دارند» به کسانی که علامت شیر و خورشید را با خود حمل می کنند ایراد می گیرند و مانع از برداشتن پرچم سه رنگ شیر و خورشید ایران می شوند. به نظر من این کار بسیار نادرست و دیکتاتور منشانه ای است. اول از این بابت که، مانع شدن از بروز نظرات افراد، خود، نوعی سانسور و خاموش کردن صدای دیگران و عملی ست ضد آزادیخواهی و ضد دموکراتیک. آنهم در کشورهای غربی که این آزادی قرنهایست برای همگان به رسمیت شناخته شده و قانونی ست و هیچکس حق ندارد مانع بیان آزادانه عقاید دیگران شود به ویژه آن که این بیان به شیوه ای بسیار مدنی و به واسطه یک نشان بر روی یک پرچم اظهار شود. این یک اصل کلی ست.

اما از این گذشته و گناه نابخشودنی تر آن است که تن به تبلیغات حاکمان سی ساله ضد ایرانی داده شود تا آنجا که نشان هویت تاریخی خود و پرچم ملی ایرانیان را خوار بداریم و بدینگونه تحمیل دشمن را بپذیریم. امروز دیگر روز پذیرفتن این خفت نیست. همه ایرانیان می باید از هر طریق، تعارض خود را با ایدئولوژی حاکمان پست و ضد ایرانی سی ساله نشان دهند. پرچم شیر و خورشید یکی از قوی ترین سمبل ها و نمادهایی ست که ما ایرانیان داریم و می باید امروز آن را روی چشم خودمان بگذاریم و در کوچه و بازار به اهتزاز درآوریم. این پرچم ارتباطی به سلطنت خواهی و سلطنت طلبی ندارد. قرنهای پیش از برآمدن رضا شاه نماد وحدت ایرانیان و تسلسل تاریخی مرز و بوم ما بوده است. این یک جفای بزرگ به ملت ایران و به وحدت این کشور است که کسانی نشان شیر و خورشید سرخ را به گروهی نسبت دهند یا دوستداران پرچم ملی را متهم به وابستگی به این گروه یا آن گروه سیاسی کنند. این پرچم از آن همه ایرانیان است و همه ایرانیان در بهمن ماه 1357 به دنیا نیامده اند ایرانیان هزاره هاست که در این سرزمین زیسته اند و خواهند زیست و نشان شیر و خورشید، نشان همه آنهاست. فرزندان ایران، چه آنها که در خاکند و چه آنها که زنده اند و چه آنها که هنوز به جهان نیامده اند، به این پرچم مهر داشته اند و مهر خواهند داشت. ایرانیان نمی توانند هویت خود را در یک علامت زشت بیگانه که به تقلید از سیک های هندی بر پرچم ایران تحمیل شده، بازشناسند. اما پرچم شیر و خورشید با وجود تاریخی و با وجدان جمعی آنان و با عزت و شکوه فرهنگی و تداوم مدنیت آنان سر آشتی دارد و به جز ایران و تاریخ پیوسته و مداوم ایران و به جز هم بستگی ملی ایرانیان، هیچ ایده و ایدئولوژی و مذهب و مسلک خاصی را نمایندگی نمی کند. ما زیر این پرچم به سربازی رفته ایم و پدران ما همینطور. ما نباید پرچم مبارزان مدنیت و تجدد و کوشندگان راه آزادی ایران در دوران انقلاب مشروطیت را با علامت خرچنگ اسلامیسیم بی وطن، جهالتگسر، جنگ افروز ضد ایرانی تاخت بزنیم. این کار یک خیانت بزرگ به آرمانهای انسان گرا و آزادی خواهانه و استقلال طلبانه پدران و نیاکان دور و نزدیک ماست.

این شعر را همراه با یادداشتی در باره پرچم سه رنگ شیر و خورشید نشان ایران در اینجا قرار می دهم. باشد تا آن گروه های سیاسی که هنوز شیشه کیود انواع ایدئولوژی های بیگانه از چشم هاشان کنار زده نشده به این یادداشت دقت کنند و حقیقت سخن را به دیده حقیقت بین تری بنگرند.

با این پرچم آشتی کنید. زیرا دشمنی سیاسی شما با نظام پادشاهی نمی باید به دشمنی شما با وحدت ملی و تسلسل تاریخی و مدنی ایران بیانجامد که در این صورت نام آزادیخواهی بر شما برانزده خواهد بود.

ای دلیران وطن.....

دوستداران وطن گرد هم آیید
پاس تاریخ کهن گرد هم آیید
وطن امروز غریبانه تر از پیش
غرق رنج است و محن گرد هم آیید
جمله جمعید به جان ، کینه مجوید
گرچه فردید به تن ، گرد هم آیید
مگذارید که این خانه بسوزند
آتش است این به سخن ، گرد هم آیید
باغ عشق است مخواهید بهارش
خالی از سرو چمن گرد هم آیید
دشت شوق است میابید فضایش
عرصه زاغ و زغن گرد هم آیید
کوی یار است مجوید صفایش
غرقه در لای و لجن گرد هم آیید
دیر اگر باید از اینگونه عداوت
نه تو مانی و نه من ، گرد هم آیید
بیش ازین از صف دشمن نهراسید
به خفا یا به علن گرد هم آیید
وطن است این و شما یید و قراری
ای دلیران وطن گرد هم آیید !-

بر گرفته از سایت سحر گاهان